

EĞİTİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Büyüklerimizden Masallar Yarışması

İYİLİK KUŞU

Neslihan ULU

iyilik ile gönüllere
DOKUN

İYİLİK KUŞU

Bir varmış bir yokmuş, Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal iken pireler berber iken ben anamın beşiğini, tıngır mıngır salları iken, günler geceleri geceler günleri kovalarken...

Uzak bir memlekette yaşayan iyi kalpli bir adam varmış. Gün ağarmaya başlarken yola revan olmuş. Yanında bir atı, heybesinde azıcık azığı, kesesinde birkaç akçesi varmış, az gitmiş uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş, çayır çimen geçerek, lâle sümbül biçerek, soğuk sular içerek, bir dağın yamacına varmış. Atını bağlamış, önce onun yemini suyunu vermiş. Kocaman söğüt ağacının altına oturmuş. Pek açılmış hemen açıp azık torbasını besmele ile yemeğe başlamış. Birden bir kuş inivermiş daldan aşağı, biraz etrafında dolaşır kenardan kenardan ekmeğinin kırıntılarını yemeye başlamış. Gümüş renkli bedeni, yakuti kırmızı parlak tüylerle kaplıymış. Gülümseyerek kuşun güzelliğini seyreden adam su kabını da onun önüne koyuvermiş. kana kana su içmiş minik kuş ve kafasını kaldırıp bakmış adama pek manalıca. Birden dile gelip teşekkür etmiş. Adamcağız hem şaşırılmış hem de korkmuş. Kuş yine konuşmuş;

- 'Korkmayasın! Ey insanoğlu, bu ikramına karşın ne istersin benden' demiş.

Şaşkınlıktan dili tutulmuştu sanki adamın, 'sen ama sen konuşuyorsun' deyivermiş. Uçur omzuma konmuş. Kanadının içindeki yarayı göstermiş minik kuş,

- 'Bu yaradan dolayı nicedir uçamadım aç beklemekteydim. Baktım ki; sen atına güzel davrandın, besmele ile yemeğe başladın. Zarar gelmez bu iyi insandan deyip lokmana ortak oldum. Bende sana yardım etmek dilerim yapabileceğim bir şey söyle bana.'

Adam bir ah çekmiş ve anlatmaya başlamış.

- ‘ Benim adım garip. Köyüm bir nehir kenarındaydı. Sular yükseldi köyümü sel aldı. Herkes bir yere savruldu. Kimi uzak kasabalara kimi akrabasının dostunun yanına gitti. Bende bir köye yahut şehre varıp bir iş tutmak isterim.
- ‘Yakında bir kasaba var’ demiş kuş. ‘Oraya git; hem bulursun bir iş hem olursun tanış. Her gün akşam olunca gelip şuradaki mağarada gecelersin’

Adam,

- Tamam demiş ve atına atlayıp varmış kasabaya. Bir fırına çırak oldu lakin unları saçtı, hamurları döktü yapamayacağını anlayıp hüznle döndü dağın yamacına. Mağara önünde yürümekte zorlanan bir kaplumbağa dikkatini çekmiş. Yavaşça eline almış ayağına batan dikenini çıkarmış. Kaplumbağa teşekkür eder gibi uzun uzun bakmış ona. Adam ertesi gün yine atına atlayıp kasabaya gitmiş. Bir demirciye çırak olmuş. Fakat ateşi fazla körükleyip her yeri alev aldirmiş. Bu işten de kovulmuş. Üzgün üzgün dönerken çeşme başında suya gelen ineklerden birinin acı acı böğürmesini duyup yanına varmış ona biraz ot toplayıp yedirmiş. Adam yoluna devam etmiş arkasından inek de minnetle bakmış ona. Sonraki günler berber, terzi, nalbur derken kasabada pek çok iş denemiş bir türlü olmamış.

Oturmuş yine söğüt ağacının altına, düşünürmüş kara kara, boşa koymuş dolmamış, doluya koymuş almamış, bir rızık kapısı bulamamış. Allah Kerimdir demiş. Minik kuş yanında belirivermiş.

- ‘Nedir derdin’ demiş,

Adam, Başına gelenleri anlatmış.

- ‘Bu kasabada değilmiş rızıkım herhalde... derelerden sel geldi, tepelerden yel geldi de bir türlü benim elimden bir iş gelmedi. Başka diyarlara gitmeyi düşünüyorum.’ demiş.

Minik kuş;

- 'Ben nicedir seni seyredirim. Hayvan arkadaşlarımla pekiyi anlaştığını gördüm. Halimizden anladın, merhametle yaklaştın bize. Sana yardım etmek isterim bende. Kasabanın ilerisinde pek çok hayvanın yaşadığı bir çiftlik var. Sahibinin bir çobana ihtiyacı var. Beni takip et seni oraya götürüyüm.' demiş.

Beraber çıkmışlar yola. Az gitmişler uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler, dönüp bakıp arkalarına bir arpa boyu yol gitmişler. Varmışlar çiftliğin yanına, köpekler sarmış bacağına onları yavaşça sakinleştirince kuzular, koyunlar gelmiş yanına sahipleri çıkıvermiş kapıdan, tanışıp konuşmuşlar, çobanlık için anlaşmışlar. Çiftlik sahibi ona hem kalacak yer hem güzel bir iş vermiş.

Yıllar yılları kovalamış çiftlik sahibi ile garip çok iyi anlaşmışlar çevre kasabalardan bile hikayeleri duyulmuş pek çok hasta hayvan sahibi, Garip'i ziyarete gelip şifa ile dönmüş zaman içinde ihtiyarlayan çiftlik sahibi vefat ederken bütün malını mülkünü bizim Garib'e bırakmış.

Garip, kendine bahşedilen güzelliklerin minik kuşla paylaştığı birkaç lokma sebebiyle olduğunu hep bilerek rabbine şükretmiş. Şükrettikçe Allah ona daha çok vermiş.

Kırmızı parlak tüylü minik kuş ara sıra uzaktan garibi gözler dururmuş. Burada işinin bittiğini anlayınca başka iyi insanlara yardım etmek için uzak diyarlara uçmuş.

Her çocuğun yanına gümüş bedenli kırmızı tüylü minik bir kuş mutlaka bir gün uğrarmış.

Masaldır bunun adı, anlatırken çıkar farkı, fazla uzatmayalım kaçmasın tadı, Gökten üç elma düşmüş, biri anlatanın, biri dinleyenin, biri de iyi kalplilerin başına.